

תת"ע 11577/05/18 - מדינת ישראל נגד אלון טנדטר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11577-05-18 מדינת ישראל נ' טנדטר
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלון טנדטר

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 23.10.17 שעה 07:50 בכביש 75 לכיוון לב המפרץ נראה הנאשם מחזיק, תוך כדי נהיגה, טלפון נייד בידו השמאלית.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום למעט בעצם הנהיגה במקום ובזמן.

ראיות המאשימה

עד התביעה, רס"מ בתיה גמליאל

3. השוטרת אשר ערכה את הדו"ח ת/1 ואישרה תוכנו כדלקמן: "ביום ובשעה הנ"ל נסעתי בכביש 75 עם ניידת לבנה 938 בנתיב ימין מבין השניים לכיוון חיפה. הבחנתי בנהג ברכב הנ"ל שהיה במקביל אלי בכביש השירות מצד ימין שהחזיק בידו השמאלית טלפון נייד עם גב טלפון בצבע לבן. קשר עין רצוף כאשר הנהג עם הטלפון ביד נסעתי אחריו וכרזתי לו לעצור בזהירות השול הדרך. ראות טובה, נהג לבדו ברכב, רכב ללא ציפוי וללא וילונות. הוסברה מהות העבירה. נרשם דוח בהתאם. לציין שהגעתי לרכב, ראיתי טלפון נייד עם גב לבן שהיה בתא מעל ההילוכים. כמו כן קופסת סיגריות על מושב הנוסע שצבעה כחול.

העדה הוסיפה, כי רשמה מזכר נוסף עם שרטוט, בו תיארה את מצב הרכבים, בזמן שהבחינה בביצוע העבירה.

בחקירתה הנגדית לשאלה למה התכוונה, שציינה, שנסעה במקביל לנאשם, השיבה: **"במקביל הייתי בנתיב ימין לכיוון חיפה אתה פנית לכביש שירות"** (עמ' 3 ש' 4 לפרוטוקול). העדה שללה את האפשרות, לפיה נסעה 100 - 150 מטר מאחורי הנאשם וציינה: **"אני הייתי בנתיב ימני לכיוון חיפה אתה פנית ימינה לכביש השירות"** (עמ' 3 ש' 8 לפרוטוקול). לשאלה מה המרחק שהיה בינה לבין רכבו של הנאשם, השיבה: **"ברגע שהוא פנה ימינה משהו כמו 2-3 מטרים"** (עמ' 3 ש' 10 לפרוטוקול). לטענה, לפיה חלונות רכבו של הנאשם מושחרים גם מאחור וגם בצדדים, השיבה: **"החלונות שלך לא מושחרים וציינתי את זה. ראיתי אותך מדבר מהחלון של הנהג שבכל מקרה הוא לא שחור"** (עמ' 3 ש' 19-20 לפרוטוקול). לטענה, לפיה לא רשמה את דבריו בדו"ח והדברים שנרשמו אינם נכונים, השיבה: **"אני לא זוכרת דברים כאלה, אני תמיד נותנת לנהג להתבטא. מה שאמרת רשמתי"** (עמ' 3 ש' 23 לפרוטוקול). לטענה, לפיה לא נגע בטלפון, השיבה: **"אני ראיתי אותך עם הטלפון. אני הייתי לבד"** (עמ' 3 ש' 25 לפרוטוקול).

ראיות ההגנה

עדות הנאשם

4. בבית המשפט העיד הנאשם: **"אני לא נגעתי בטלפון ובשום דבר, יש לי דיבורית באוטו ואני לא צריך להחזיק טלפון ביד, אני נהגתי. כאשר היא סימנה לי לעצור היא היתה 100 מטר מאחורי, אני לא אומר שהיא משקרת אבל אי אפשר לראות ממרחק כזה מה נהג עושה. אני לא מוצא תמונה של החלונות המושחרים אני מחפש בטלפון...אני לא בא להגיד שהיא חושבת שהיא לא ראתה טלפון אולי היא חושבת שהיא ראתה אבל בפועל זה קרה. ממרחק כזה היא לא יכולה להיות בטוחה. מה שכן אני אומר שלא נכון. ברגע שהיא אומרת שהיא נסעה במקביל אלי אין לי מה לעשות זה לא נכון. היא נסעה מאחורי כ 100 מטר. שהיא קראה לי לעצור היא הייתה 100 מטר מאחורי. אז מה היא עשתה היא שמה ברקס ועברה לנתיב שלי. היא עצרה אותי שהייתי בתוך כביש השירות. גם היא הייתה בתוך כביש שירות. איך היא יכולה לנסוע במקביל אלי שיש מכוניות שנוסעות לכיוון השני"** (עמ' 4 ש' 1-12 לפרוטוקול).

לשאלה אם היה ברשותו טלפון ביום ביצוע העבירה, השיב: **"היה לי טלפון והיה לו גב לבן אבל לא החזקתי אותו"** (עמ' 4 ש' 14 לפרוטוקול). לשאלה מדוע שהשטרת תמציא זאת, השיב: **"היא לא ממציאה, היא פשוט לא ראתה טוב"** (עמ' 4 ש' 16 לפרוטוקול).

דין והכרעה

5. עדותה של עדת התביעה לא נסתרה באופן מהותי ותאמה את רישומיה במעמד קבלת הדו"ח.

6. עם זאת, גם גרסתו של הנאשם, לפיה לא החזיק טלפון נייד ולא עשה בו שימוש, לא נסתרה, והנאשם עמד על גרסתו.

יש לציין, שכבר במועד ביצוע העבירה הנאשם טען, שלא החזיק בטלפון נייד בזמן הנהיגה: **"דברי הנהג: לא החזרתי את הטלפון החזקתי קופסת סיגריות את נסעת 50 מטר מאחורי עם משקף שמש חלון מושחר ואין סיכוי שתראי"**.

בחקירתו הנגדית הנאשם שלל את האפשרות, שהחזיק קופסת סיגריות בידו בזמן הנהיגה, והסביר: **"לא אמרתי, אמרתי שבמושב יש קופסת סיגריות... היא אמרה החזקת משהו ביד. אמרתי לה יכול להיות קופסת סיגריות. מאוד הופתעתי שהיא עצרה אותי ואמרה שהחזקתי טלפון...אני רק זוכר בוודאות שלא היה לי שום דבר ביד, שנסעתי והיא עצרה אותי... כי היא אמרה ראיתי משהו לבן אז אמרתי לה כנראה ראית קופסת סיגריות. היא כחולה לבנה הקופסא...יש את הרדיו ויש את המגירה ושם הטלפון, יכול להיות ששם ראתה, יכול להיות שהעברתי הילוך והיד הייתה ליד הטלפון"** (עמ' 4 ש' 20-31 לפרוטוקול).

אציין, שהסברו זה של הנאשם מבולבל מעט ואינו משכנע, ויש בו כדי להחליש את גרסתו, אך לא במידה, שיש בה כדי להכריע את הכף לחובתו, בוודאי שלא מעבר לספק סביר.

7. מעיון בסקיצה אותה ערכה השוטרת לא לגמרי ברור כיצד היא יכלה לזהות באופן ברור את הנאשם מבצע את העבירה כשהוא נוסע בכביש השרות, והיא נוהגת בכביש הראשי בזווית אלכסונית לרכב הנאשם, כשבניהם שטח ההפרדה. מדובר בנסיבות מורכבות יחסית, ולא מן הנמנע, שהשוטרת לא הבחינה היטב במתרחש בתוך רכבו של הנאשם, מה בפרט שהשוטרת נהגה לבדה בניידת, והיה עליה להתרכז גם בנהיגתה ישר.

8. לאור האמור לעיל והגם שבמכלול הנסיבות אני נוטה להעדיף את גרסת השוטרת על פני גרסת הנאשם, אני סבור שעובדות כתב האישום לא הוכחו מעבר לספק סביר.

9. בהתאם, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

10. זכות ערוער לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

על מנת לחסוך לנאשם הגעה נוספת לבית המשפט, אני מורה על ביטול הדיון הקבוע לתאריך 7.1.19.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ט, 31 דצמבר 2018, במעמד הצדדים